

[Kirsten Lee]

minering af bestemte samlivsformer skulle ophæves. Senest gennemførte vi i samarbejde med flere andre partier en ændring af formueskattelovgivningen, hvor en del af virkningen var, at denne skat ikke mere kunne opfattes som en skat på ægteskabet.

Men vi synes nu, at Kristeligt Folkepartis forslag er noget overfladisk. F.eks. synes jeg, det ville have været klædeligt, om Kristeligt Folkeparti ville bare antyde, hvor de penge egentlig skulle komme fra, som det koster at gennemføre forslaget punkt 1. Skal enlige gå ned, eller skal ægtepar gå op? Skatteministeren var inde på, at det nok vil koste ca. 4,7 mia. kr., og vi vil da gerne vide, om Kristeligt Folkeparti mener, de skal hentes hos børnefamilierne, eller hvor vi skal få dem fra.

Det ville også have klædt Q at forholde sig til den positive diskriminering af ægteskabet, som skattelovgivningen jo også indebærer. Her tænker vi på retten til overførsel af underskud og fradraget ved 6 pct.-skatten. Hvad har Kristeligt Folkeparti tænkt sig her?

Vi synes egentlig ikke, at ligestilling mellem gifte og ugifte er så enkel, som Kristeligt Folkeparti gerne vil gøre det til, og vi synes ikke, at der her forslag bringer sagen videre.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at takke skatteministeren for hans generelt positive holdning og også for noget af den baggrundsviden, han kom med.

Skatteministeren nævnte det provenumæssige. Sådan som vi har lagt det op her, er det netop for at sætte en udvikling i gang, at vi får en principiel debat. Dér, hvor vi mener, vi først må sætte ind, er på det første punkt. Jeg er godt klar over – det har andre ordførere været inde på – at hvis man fjerner noget af den diskrimination, åbner man op for en skattetækningsmulighed. Men jeg synes, vi må ind i en fornyet debat og finde den afvejning, hvor der i flere tilfælde er tale om en positiv diskriminering, hvad heller ikke nogen af ordførerne har bestridt.

Fru Pernille Sams spurgte, hvem der skulle gå op, og hvem der skulle gå ned. På formueskatteområdet har vi for flere år siden rejst det problem, og da fik vi stort set den samme principielle afvisning, som nogle er kommet med i dag. Men vi oplevede, at da der var gået nogle

år, så erkendte man, at problemet faktisk var af en sådan art, at der måtte gøre noget ved det. Så fik vi flertal for en løsning. Jeg tror, vi vil opleve det samme på dette område.

Hvad det provenumæssige angår, vil jeg blot over for fru Pia Gjellerup, som spurgte om det, nævne, at hvis vi nu kigger på fradragsretten for faglige kontingenter for at se, hvad man i grunden vil kunne få ud af det, vil vi se, at man ved at afskaffe fradragsretten for faglige kontingenter kunne få knap 3 mia. kr. Der er en vis sammenhæng her, for nu at komme med ét bud. Men det er klart, at det må vi naturligvis lade indgå i de samlede overvejelser.

Det er også et svar til den radikale ordfører. Her er ét eksempel på, hvordan der kunne skaffes ganske mange penge. Det afhænger af, hvor hurtigt man gennemfører disse ændringer.

Jeg er enig i det, skatteministeren var inde på, at det er forholdsvis dyrere at bo alene, end når to deler en husholdning. Hvordan vi kan tage hensyn til det og samtidig komme en urimelig fordel til livs, som mange har erkendt, er noget, som jeg synes vi skal stille adskillige spørgsmål om under udvalgsarbejdet.

Jeg synes, det er rigtigt at begynde med et principielt beslutningsforslag og så grave videre under udvalgsarbejdet frem for, som hr. Behnke var inde på, at komme med et eller andet forslag, hvor vi ikke har et embedsapparat, der kan foretage alle mulige undersøgelser. Jeg synes ikke, der er vundet noget ved at komme med et eller andet forslag, som ikke passer ind i den samlede lovgivning.

Vi kan benytte lejligheden til at påpege et principielt problem, få det kulegravet og så sætte en proces i gang. Nu har jeg nævnt ét sted, hvor vi kunne skaffe penge til stort set at finansiere den løsning, vi ønsker.

Jeg kan takke både hr. Skrumsager Skau og fru Pernille Sams for en positiv holdning.

Hr. Behnke siger: Hvorfor ikke sætte en tidsgrænse på? Vi er altså så realistiske, at vi siger: Her har vi en målsætning. Så går vi i gang og tager det successivt. Det er nu engang sådan her i livet, at man ikke kan få alt gennemført her og nu. I stedet for at ville have alt på én gang og ingenting at få tror vi faktisk, det er rimeligt og fornuftigere at gå i gang og så nå et resultat, som vi f.eks. har gjort, da det gjaldt ægtefællesamordningsfradraget. Det var også en sag, vi måtte tale om i mange år. Socialdemokratiske